

Författarens förord

08.02.2019

Ångrar jag mitt infall?

Hösten 2017 var jag bjuden till bankens huvudkontor i Mariehamn för att diskutera det stundande jubileumsåret. I stundens ingivelse ritade jag upp 100 rutor på ett stort papper. Sedan sade jag kaxigt Det här är er bok, 100 berättelser! Kom jag att ångra det? Nej, jag ångrar ingenting. Jag visste nämligen

något. Jag visste att Ålandsbankens 100 år sjuder av mustiga historier som förtjänar att berättas.

Det var bara att sätta igång!

Snart infann sig ändå ångesten. Ju mer jag lärde mig, desto kallsvettigare blev jag. Varje händelse och öde jag fick höra om förtjänade respekt och ett varsamt handlag. Människor gav mig sitt förtroende och

jag blev livrädd för att schabbla bort det. Två insikter gav mig ändå mod när jag knappt vågade snegla på

tangentbordet:

Jag möttes av en entusiasm och ett engagemang som jag inte trodde att en bankhistorik kunde ge upphov till. Folk ville berätta! Folk ville förklara! Folk ville bjuda på sina minnen! Överallt var jag välkommen och en sådan hjärtlighet väcker berättarlusten. Lägg till det att projektgruppen gav mig fullständigt fria händer. Jag fick gräva överallt och man lyssnade tålmodigt när jag talade mig varm för,

eller emot, en viss berättelse.

Men med frihet kommer ansvar. Jag hoppas att jag inte har gjort någon alltför besviken. Många är de fina berättelser som jag med tungt hjärta har destillerat till en kort text, många är de människor vars minnen jag inte haft möjlighet att lyssna på. 100 berättelser är trots allt ganska lite.

Kanske provoceras någon av titeln Sanningen om Ålandsbanken. Det förstår jag, men jag har gott samvete. De här berättelserna är min uppriktiga ansats att skapa en levande, men sanningsenlig, mosaik

av Ålandsbanken. Ändå påstår jag inte att det är hela sanningen, då behöver vi minst 100 berättelser till.

I våras ville jag prova ifall mitt valda berättargrepp föll världens mest brutala kritikerkår på läppen. Så jag samlade mina barn Nicolina, Zacharias och Jonathan runt mig och började berätta om skeppsredare

Gustaf Erikson. När de lyssnade med munnarna på vid gavel och sedan krävde att få höra mer, då visste jag att jag var på rätt spår. Tack för hjälpen, mina älsklingar.

I övrigt är listan på er som jag är tack skyldig så lång att ni får en egen sida i slutet av boken.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Helsingfors den 6 november 2018

Joakim Enegren